

РЕШЕНИЕ

№ 2925

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2467** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу Решение № 494 от 30.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 2982/2022 г., отменящо Наказателно постановление /НП/ № 23-003375/11.11.2020 г., Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на труда на „Микс констръкшън“ ООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл.16, ал.1, т.7 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд във вр.с чл.246, ал.2 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване. По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението – се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателното постановление. Касаторът не споделя мотива на СРС за отмяна на НП поради липса на териториална компетентност на издалото го длъжностно лице. Позовава се на чл.6, ал.5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, даващ възможност на Изпълнителния директор да предоставя на директорите на дирекции или служители на агенцията отделни свои правомощия в съответствие с нормативните актове. Съгласно чл.16, ал.4, т.2 от УПИАГИТ директорите на дирекция

„Инспекция по труда“ осъществяват правомощията на АНО орган по смисъла на ЗАНН; а чл.6, ал.2, т.14 УПИАГИТ регламентира възможността на изпълнителния директор да определя териториалната компетентност на инспекторите по труда в рамките на съответните области, за които отговарят. Моли за отмяна на съдебния акт и Съдът да се произнесе по съществуването на спора. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация - „Микс констръкшън“ ООД, чрез адв.Ж. е подал писмен отговор, в който оспорва касационната жалба и претендира разноски за касационното производство, а в с.з. чрез адв.И. моли касационната жалба да се отхвърли.

Представителят на СГП – прокурор Д., изразява становище за основателност на касационната жалба и предлага същата да се уважи.

Административен съд-София град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, намери следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

Основното съображение на СРС да отмени НП е липсата на компетентност на актосъставителя и на наказващия орган във връзка с чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда“. Съдът допълва, че чл.6, ал.2 т.14 от правилника дава възможност на Изпълнителния директор на агенцията да определи конкретен обхват и компетентност на инспекторите, но по отношение на тяхната материална, а не териториална компетентност. Подчертава, че компетентността на директорите на ДИТ да издават НП следва от териториалната компетентност на актосъставителя и съответно чл.16, ал.2 изключва териториалната компетентност на наказващия орган. Териториалната компетентност на отделните териториални подразделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник. Нито в него, нито в КТ или ЗЗБУТ е изрично възложено правомощие на Изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Решението е правилно.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС, като съобрази и следното:

АУАН № 23-003375/29.09.2020 г. е съставен от гл.инспектор в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наказателното постановление е издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Мястото на извършване на процесното нарушение е строителен обект, находящ се в УПИ XXI, кв.1, местн.3. Завод-К., [населено място].

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, издадена на основание чл.6, ал.5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, е възложено на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да издават наказателни постановления.

Видно от Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г., издадени от Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ на основание чл.6, ал.2, т.14 УПИАГИТ, е разширена териториалната компетентност на служителите в дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, като е определена компетентност на същите на територията на [населено място], която включва и конкретно посочени райони на столицата, включително район „К.“.

Съгласно чл.6, ал.2 т.14 от УП Изпълнителният директор може да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда.

С оглед изложеното касационната инстанция намира, че СРС обосновано е приел, че

чл.6, ал.2, т.14 от правилника не предоставят правомощия на ръководителя на ведомството да променя пространствените граници, в които инспекторите по труда могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност, а единствено да определя обхвата на тяхната материална компетентност. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от УП. Нито в него, нито в КТ или ЗЗБУТ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Не може инспектор от „Инспекция по труда Софийска област“ да придобие териториална компетентност, с която разполага инспектор от другата инспекция „Инспекция по труда“ със седалище С. и която констатира нарушения на територия на С.-град, а не на територията на Софийска област. В посочения смисъл е текстът на чл.16, ал.2 от правилника, видно от който дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно инспекторите от дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на С.-град.

Изложеното дотук налага извода, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и следва да се остави в сила.

Независимо от изхода на спора не следва да се уважава искането на ответника за присъждане на разноски, тъй като не са представени доказателства за заплащане на такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 494 от 30.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 2982/2022 г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.